

Dat 't heelemaal geen wier is — volgens aardrijkskundeboeken draagt Wieringen zijnen naam om de wiermaaiërij — bewijzen de Flora's, waar de plant heel netjes bij de Najadeeën is ingedeeld. In groote massa's wordt 't hier gedroogd, wat in den zomer de reukzenuwen van dijkwandelaars minder aangenaam aandoet.

Vroeger zat ik nog wel eens anders „op dijk“ dan om 't mooie van de zee te bewonderen.

Zoo was er eens een botter met zwaar weer op de steenen geloopt. Dat was een nieuwtje; uit school er dadelijk heen! Van den eenen steen op den anderen springend, zaten we weldra op het scheepje. Net kwam mijn vader thuis met de Zeehond, een rijkspolitie-vaartuig. Wij allemaal aan 't roepen, net of ze ons hooren konden!

Ondertusschen hadden we niet op 't tij gelet en langzamerhand stond de vloed al flink door. Toen we aan boord alles goed door elkaar gegooid hadden, dachten we aan weggaan. Maar jawel! Droogging 't niet meer, dan maar nat, 't kon niet anders. 'k Beloof u, dat het zeewater koud was. Toen ik thuiskwam, rook mijn vader, als zeeman, onmiddellijk 't zeewater. „Heb je in zee gezeten?“ En ik, ezel, vroeg terug: „Hebt u me dan gezien...?“

Ziezoo lezers en lezeressen, nu konden we wel naar de haven gaan, om vogels te zien en zee-anemonen te halen, maar de eerste zullen we laten vliegen en van de laatste hoop ik later meer te vertellen. We zijn aan 't eind onzer wandeling.

Met eenen mooien, zwoelen Juli-avond is 't zoo heerlijk, over den dijk te wandelen. Dan ziet ge misschien ook 't lichten der zee. Breede, vurige strepen glijden over 't water, vooral waar de golven uiteenspatten in schitterende vonken! Schep een weinig water, giet 't thuis in een emmer regenwater; één oogenblik is 't licht zéér sterk, dan is 't uit, *Noctiluca miliaris* is dood.

Heerlijk niet waar, in dit frissche weer op den dijk? Ge bekomt hier.

Maar kom in November, als een hevige noordwester de golven der Noordzee opzweept en ze donderend en schuimend op den dijk smakt, als de krijschende meeuwen en donkere wolkgevaarten 't tooneel droevig maken, maar toch trotsche natuurkracht heerscht, dan is 't anders...

Intusschen hoop ik, dat 't den lezers en lezeressen niet verveeld heeft.

Met het grootste genot, las ik in de L. N. beschrijvingen van de bosschen uit 't oosten van ons land. Daarom verwachtte ik wederzijdsche belangstelling in de natuur van den seekant. Sommigen, die bij 't strand wonen, denken, dat er niets te zien is.

Die lui er op opmerkzaam te maken, dat het wèl zoo is, ziedaar het doel van „Langs dijk en strand“.

Helder, Mei 1904.

CARL DENKER.

DE ZWARTE STERN.

Hydrochelidon Nigrum.

Er zullen wellicht weinigen onzer zijn, die bovenstaande vogelsoort niet kennen. Overal immers waar andere sternsoorten voorkomen, vindt men ook de zwarte stern en niet slechts in Europa, Afrika en Noord-Amerika alleen, maar zelfs in Australië.

Over de broedplaatsen en hiermede in verband gebracht de plantensoorten, waarop zij worden aangetroffen, wenschte ik hier een en ander mede te deelen, meest uit eigen ervaring geput. Wel zullen velen eieren, jongen en nesten van de zwarte stern gezien hebben en toch dunkt het mij, dat onze schrijvers ook thans nog zoo weinig er over kunnen berichten.

De eerste berichtgevers waren de Heeren C. Nozeman en Sepp, welke verklaarden, dat de zwarte sterns hunne nesten maakten op *Nymphaeaceën* (*Waterleliën*), zooals afbeelding bladz. 131 aanduidt. Deze planten zijn evenwel voor deze vogels in 't geheel niet geschikt.

Andere schrijvers zooals F. G. Friederich in *Naturgeschichte der Deutschen Vögel* en Naumann melden, dat zij voorkwamen en broedden op plaatsen, waar men *Trapa natans* (*Waternoot*) aantreft, terwijl weder andere schrijvers verklaarden dat de vogel zijn nest maakte op plaatsen welke bezet zijn met *Stratiotes aloides* (*scheeren*).

Wij vermeenen evenwel te mogen aannemen, dat noch het een, noch het ander juist is.

De broedplaatsen van zwarte sterns, door mij aangetroffen, bevonden zich wel tusschen de *Nymphaea's* maar altijd op van den kant afgedreven *Typha's* (*lischdodden*) of *Phragmites communis* (*Riet*), welke door den wind of groei te midden en tegen de *Nymphaea's* zich hadden vastgehecht.

Op 14 Juli 1902 zagen de heer Dr. J. Büttikofer en ik zulk een nest op de Akkerdijksche plassen, Gem. Vryenban.

We vonden slechts één nest, waarin drie eieren.

Waterleliën, *waternoot* noch *scheeren* mogen geboekstaafd worden als planten, welke tot nestplaats dienen voor de zwarte stern en ik vermeen, dat zij ook niet in verband gebracht mogen worden, wat het voorkomen van de vogel betreft.

Voor zoover mij bekend, is er in Europa slechts één vogelsoort en wel de *Acrocephalus turdoides* (*grote karekiet*) welke uitsluitend haar nest maakt in riet (*Phragmites communis*).

Overal waar men in Nederland moerassen vindt, zal men ook, al is het in bescheiden hoeveelheid, *Stratiotes* aantreffen, doch om hieruit een stelsel op te bouwen, dat aldaar juist de zwarte sternstjes voorkomen, is verkeerd.